

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Josef Hora : Z P Ě V R O D N E Z E M I / k 28. říjnu 1918 - obnovení
čs. suverenního státu /

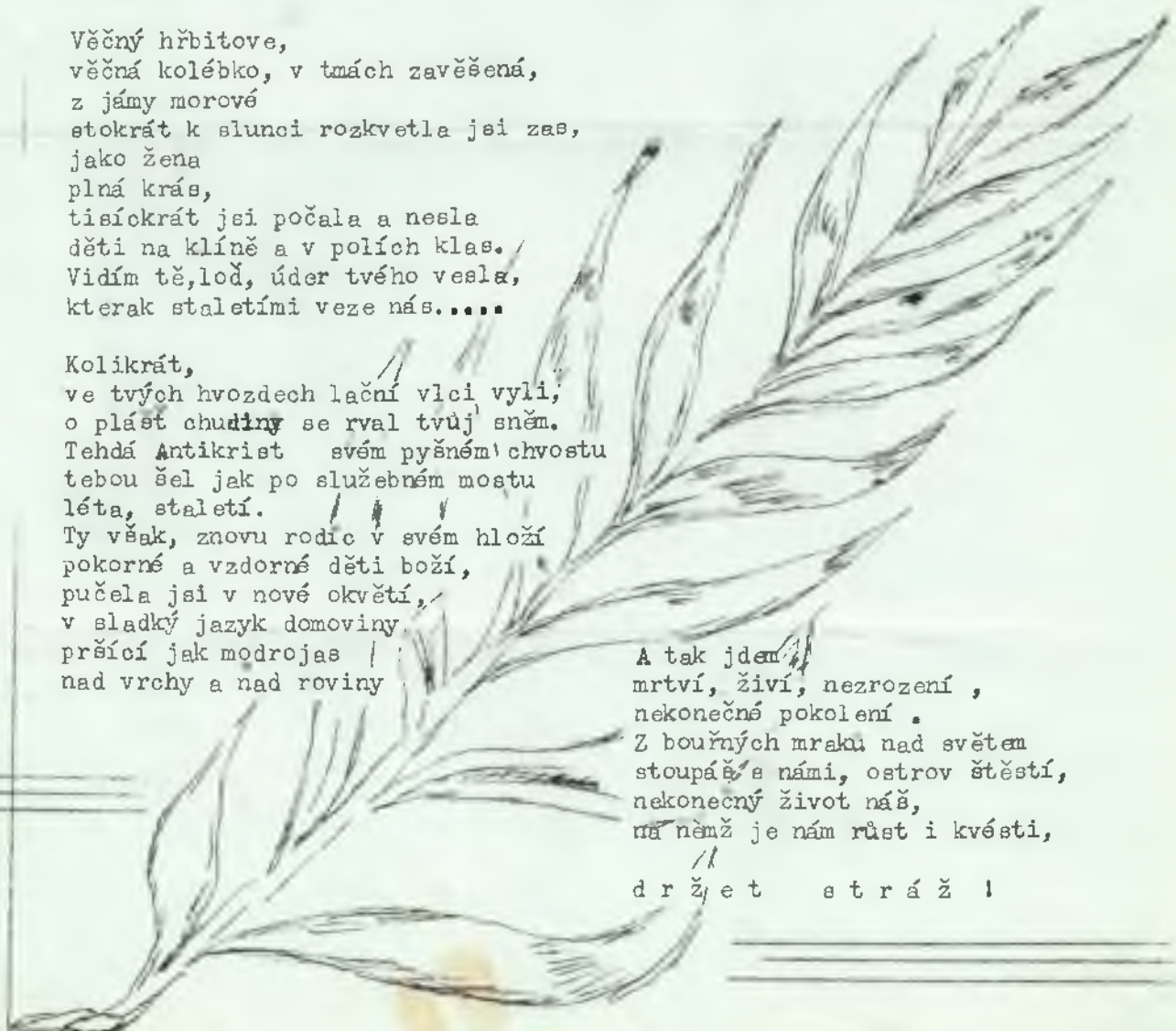
Země, země, stokrát pokoušená,
kolikrát
vídala jsi cizí ruce z věna
tvého lidu cáry rvát!
Krev a slzy tekly po tvé skrání,
mlčel hlas božího slitování
a jen smrt a jenom hlad
sily zrno do tvých lad.

Jako luna ubývající
mizela jsi za mraky svým dětem,
jako pecen, jehož krající
živila se vojska, jdoucí světem.
V rouchu rozbitém,
stála jsi, jen socha mezi kříži,
oslněna úsvitem,
jenž se ti vždy v blestích pouze blíží.

Věčný hřbitove,
věčná kolébko, v tmách zavěšená,
z jámy morové
stokrát k slunci rozkvetla jsi zas,
jako žena
plná krás,
tisíckrát jsi počala a nesla
děti na klíně a v polích klas.
Vidím tě, loď, úder tvého vesla,
kterak staletími veze nás.....

Kolikrát,
ve tvých hvozdech lační vlci vyli,
o plášt chudiny se rval tvůj sněm.
Tehdá Antikrist svém pyšném chvostu
tebou šel jak po služebném mostu
léta, staletí.
Ty však, znovu rodic v svém hloží
pokorné a vzdorné děti boží,
pučela jsi v nové okvěti,
v sladký jazyk domoviny
pršící jak modrojas
nad vrchy a nad roviny

A tak jdem
mrtví, živí, nezrození,
nekonečné pokolení.
Z bouřných mrak nad světem
stoupá se námi, ostrov štěstí,
nekonečný život náš,
na němž je nám růst i kvéstí,
d r ž i e t a t r á ž i

Max K O L B E -- h r d i n a

bratrské l á s k y

V neděli 17. října 1971 ve fidechram sv.Petra v Římě se zaplnil poutníky ze všech světadílů. Z Polska přijelo 5 tisíc poutníků a dokonce zástupce polské vlády - aby s celou církví, s papežem Pavlem VI. i synodou biskupů se zúčastnili prohlášení za b l a h o s l a v e n é h o - hrdiny blíženecské lásky - Maxmiliána K O L B E .

Někteří lidé se usmějí a řeknou, že počet světců v kalendáři se zvýšil ... a tak se zdá, že lidé dobře nechápou co je to "svatý". Světec není ten člověk, který posedává v kostele, ani osoby, které sloven či dotekem charismaticky uzdravují nemocné. Svatí ještě nemusí být askety, filantropy či reformátory, ačkoliv je potřebujeme a ctíme jejich vyjímečný charakter! Světcem může být obyčejný křesťan, který láskou k Bohu a k lidem se snaží denně napodobovat dokonalost Boží! Svatý Pavel nazývá křesťany svatými, neboť každý z nás má zapomínat na vlastní potřeby a pracovat pro obecné blaho, pro záchranu bližního!

Katoličtí světci jsou lidé, kteří se snažili napodobit život Kristův a někdy po nich Bůh žádal vyjímečné hrdinství, ale všichni jsou nám VZORY a světly na cestě k Bohu. Náš nový blahoslavený Max KOLBE je h r d i n o u blíženecské lásky! Totiž právě před 30 roky - v únoru 1941 tajná policie Gestapa odvezla kněze - františkána Dr.M.KOLBE do koncentráku v Osvětimě/Polsko/, poněvadž během německé okupace jeho klášter v NEPOKALANOWĚ u Krakova se stal nadějí a ochranou všech trpících a pronásledovaných.

Otec Kolbe d o b r o v o l n ě obětoval svůj život - jako kdysi Kristus - za svého spoluvězně, otce rodiny Františka Gajovníčka a dokonal v peci táborového krematoria dne 14. srpna 1941. Fr.Gajovníček dosud žije v Polsku a zúčastnil se s rodinou blahořečení v Římě.

Páter Kolbe nebyl žádný ubohý prostáček. Z Říma se vrátil s dvěma doktoráty a jeho koníčkem byla matematika a fyzika. Roku 1922 založil městečko Niepokalanow s moderní tiskárnou a soustředil tam zvláštní úctu k Matce Boží, tiskový apoteolát a pomoc pro misie. Svatý Otec Pavel VI. nám ho staví za příklad: věrnosti Bohu, službě bližním a v lásce k Neposkrněné.

Svatost, snaha po dokonalosti, po harmonii světa ve spravedlnosti a lásce není v ý s a d o u několika lidí! Všichni lidé jsme stvořeni k obrazu Božímu proto se snažme zdokonalovat sebe i naše okolí. Křesťan celou bytostí má směřovat vřed, vychází z beznaděje a uzavřenosti světa do vesmíru věčnosti a zapojuje se na věčnost samého Boha! "Živý a vtělený Bůh nám není vzdálen, není mimo hmatatelnou oblast, nýbrž očekává nás v každém okamžiku naší činnosti, ... působí na naše křehké touhy, dává jim vyšší život ... a neodvádí nás od přirozených úkolů ... nýbrž zlidštuje, posvěcuje celé naše lidské úsilí... neboť být s v a t ý m je lnout k Bohu všemi silami a ve funkci kterou mi Bůh právě dal ve světě.. "píše Pierre Teilhard de Chardin v knize: Chuť žít. /vydal Vyšehrad v Praze 1970/

Otec M.Kolbe, jeho obětavost až k smrti, nás vybízí abychom byli citliví k lidské bídě a naším životem, v naší situaci, plnili příkaz Kristův: l á s k y k Bohu a k bratrům! - Otče Maxmiliáne, p r o s Boha za nás a naši zem. Amen! AB.

"Člověk je potud člověkem, pokud se snaží pracovat na rozvoji své osobnosti."

Pavel VI.

"O skeptikovi můžeme právem říci, že žije vzhůru nohama: neboť jeho nohy tanoují nahore

B U H A M O D E R N I L I T E R A T U R A .

Spisovatel a konvertita Van der Mersch napsal v díle " Těla a Duše " tato slova : " Pro člověka jsou možné jen tři základní postoje: věřit, být zřejmým nebo skrytým neřádem a být poctivým skeptikem nebo zoufalcem. "

Van der Meerschova věta výstižně vyhmátla tři možnosti moderního člověka před skutečností Boha. Potřebuje však doplnění. Snad dříve, kdy život plynul klidněji a dějiny se rozvíjely pomaleji, bylo možno být počestným p o c h y b o v a č e m a dívat se s odtažitou ironií a s voltairovským vtípem na náboženské hodnoty. Křesťanství tehdy drželo svou přítomností v dějinách a v čase celou budovu kultury. Dnes se často tato budova naklání, někdy se i řítí, protože se nechce opírat o spolehlivý náboženský základ. Kde v y m i z e l a v í r a v B o h a , zůstalo pouze p r á z d n o a zahrázilo se z o u f a l s t v í , vyrostla ú z k o s t před nicotou. Zde se rodí bacily našeho století.

Velká literatura, která se neuzavřela před životem do skumavek estetismu, je i d n e s ve své nejvnitřnější podstatě náboženská, ať už v kladném nebo v záporném smyslu. Potýká se opět s věčnými otázkami lidského osudu, klaní se Bohu nebo se rouhá, hledá milost nebo ji bojovně odmítá. V každém případě však vyšla ze své pohodlné racionalistické ulity náboženského indiferentismu.

I umění rodící se z n e v í r y potřebuje dnes Boha, ž i j e a r o s t e z jeho skutečnosti, h r a n i č í s jeho p ř í t o m n o s t í a naráží na Kristův kříž.

" Bez Boha - napsal jednou Werfel - se celá skutečnost světa a života scvrkne do jednoho jediného směru, v němž se uduší jak člověk, tak i jeho umění. "

Werflovu myšlenku potvrzuje i nejdůsledněji ateista naší doby, francouzský spisovatel Jean Paul Sartre. " Bůh je mrtev - píše Sartre - Hegel se pokusil nahradit Boha svým systémem. A systém ztroskotal. Comte chtěl dosadit místo Boha - náboženství humanity. I tento pozitivismus ztroskotal. Kolem r. 1880 ve Francii i jinde počestní pánové chtěli vybudovat laickou morálku. My jsme žili v nějaký čas z této morálky, ale teď musíme dovědět s mnoha jinými, že s e l h a l a . Bůh je mrtev - avšak člověk se zatím ještě nestal b e z b o ž c e m . Toto mlčení nekonečna je spojeno s trváním náboženské p o t ř e b y v m o d e r n í m č l o v ě k u . Ano, to je ta velká otázka a ústřední p r o b l é m - dovědčuje to i veliký počet náboženské literatury... tato touha a hledání Boha je vyjádřena u většiny našich současníků: v ní tkví drásavost Jaspersova, smrt Malrauxe, ztroskotání u Heideggera, vysunutí u Kafky, marná a bláznivá námaha u Camuse ... " / Situation I.153 n./ Tolik Sartre.

Moderní člověk se neobejde bez Boha, nevymaže ze své duše jeho obraz, neuhasí ve svém srdci drásavou nostalgii po svém S t v o ř i t e l i a jeho neamírné l á s c e . Když sestoupíme s psychologickou literaturou, jako je třeba Proust, Svevo, Moravia ..do kalných vod myšlení a tužeb dnešního člověka, n a l e z n e m e tak děsně hničící a z h n i s a n o u tvář z e j í c í h o prázdna, zoufalé n i c o t y aničícího drogu. A právě tato rozjízvená vrstva lidské d u š e svědčí o nekonečné nepřítomnosti Boha. Tato o h y z d n á literatura, zdánlivě klidná, pitbající vředy naší doby může sloužit za konkrétní komentář křesťanské myšlenky sv. Pavla k Římanům: " A skutečně Bůh dává jasně z nebe najevo svůj hněv proti každé bezbožnosti a špatnosti takových lidí, kteří svou zlobou p ř e k á ž e j í p r a v d ě ... Ačkoliv Boha poznali, přece ho jako Boha nectili a neprojevovali mu v d ě č n o e t . Jejich uvažování k ničemu nevedlo a jejich nemodrá m y s l s e z a t e m n i l a . Myslili si o sobě, že jsou moudří a zatím se z nich stali b l á z n í , když zaměnili vznešeného nesmrtelného Boha za pouhé obrazy smrtelného č l o v ě k a , ptáků ... proto je Bůh nechal k l e s n o u t do nečistoty, jak po tom toužilo jejich srdce, takže si sami hanobili v l a s t n í tělo.. " .

" Tento svět, který chtěl zabít Boha " - píše katolický spisovatel a člen franc. Akademie Daniel Rops, " je právě posedlý myšlenkou na Boha. Bůh je přítomen všude, dokonce i ve své tragické n e p ř í t o m n o s t í . Pro jedny je přítomen v jejich úzkosti, - pro druhé jako j e d i n á n a d ě j e . "

Vedle těchto bolestných a tragických svědectví - svědectví jakoby na rub - o přítomnosti Boha v moderní literatuře, stojí umělecké dílo k a t o l i c k ý c h spisovatelů, pro něž je Bůh z d r o j e m života, Kristus b r a t r e m a Církev vtělenou milostí.

Procházka po Paříži

Je neděle, doba pracovního klidu, kdy si každý rád vyjde na procházku. To platí v naplněné míře pro Francouze, zejména pro Pařížany, kteří jsou populární právě tím, že zdánlivě žijí skoro víc na ulici než doma ... Stačí, aby se trochu oteplilo a vysvitlo slunce a v pařížských ulicích to vypadá, jako kdyby tu bylo při nejmenším povstání ... Na terasách nespočetných pařížských kaváren stěží najdete místo.

Dnes Vás zveme k takové jedné procházce po Paříži. I když je podzim, namíříme směrem k **L u c e m b u r s k é** zahradě, k **J a r d i n d u L U X E M B O U R G**. Je to jeden z nejkrásnějších pařížských parků.

Bydlíte-li někde u Notre Dame nebo na levém břehu řeky Seiny, dostanete se tam po bulváru Saint-Michel. Kdo by neznal tuto tepnu Quartier Latin! Věčně živá, všemi barvami a světly hýřící část Paříže, kde kraluje studentská mládež. - Od řeky půjdete po mírně stoupajícím svahu. Přejdete Saint-Germainský bulvár, po levici zahlédnete Musée Cluny, o něco dál Sorbonnu; ještě několik kroků a už jste na hlučné křižovatce - na náměstí Edmonda Rostanda. Zde je jedna z bran do Lucemburské zahrady.

Vejděme dovnitř. Zahrada /vlastně park/ je nesmírně rozložitá, má překrásné pěstěné stromy a květinové záhony a je vyzdobena desítkami soch, představující velké básníky a umělce: tak se tu setkáte s malířem Delacroix, s básníkem Verlainem, se spisovatelkou George Sandovou, s hudebními skladateli Massenetem a Chopinem, s kritikem Sainte-Beuvenem a s tolika jinými. Je tu také rozkošná Medicejská fontána / z r.1620 připomíná královnu Marie de Médicis/ a velký bazén, eldorádo dětí, které tu s oblibou pořádají plachetní závody "napříč bazénem": mají tu menší tu větší plachetní loďky s čísly a je radost pozorovat, jak každé závodící dítě si přeje, aby jeho "loď" zvítězila... Děti mají kromě toho v Lucemburské zahradě malé loutkové divadlo, které bývá hlavně v létě hojně navštěvováno.

Nedaleko bazénu, uvnitř zahrady, stojí monumentální palác, Palais du Luxembourg, původně královská residence Marie de Medicis - a dnes sídlo francouzského senátu.

Jeden z východů ze zahrady je naproti budově divadla Odéonu. Vyjdete - li tedy z Lucemburské zahrady, dostanete se na malé náměstí, které je ve skutečnosti částí ulice Vaugirard. Před krátkou dobou byla tato část ulice oficiálně a velmi okázale pojmenována náměstím **P a u l a C l a u d e l a**. Od té doby má velký francouzský básník v Paříži snad nejmenší, ale nejkouzelnější náměstí: - náměstí s jediným popsaným číslem, s číslem divadla Odéonu / kde se hrávají Claudelovy hry/; - náměstí s branou do nejkrásnějšího pařížského parku, do Lucemburské zahrady; - náměstí, odkud několik kroků vzdálena je Racinova a Corneilleova ulice; nyní tedy si tu podává ruku trojice slavných francouzských básníků; - a konečně náměstí, mající za ne příliš daleké sousedy - Sorbonnu, Panthéon, Institut de France / sídlo Francouzské akademie/ ... a také Bonapartskou ulicí, kde bylo sídlo I. a II. čs. odboje.

Jaroslav Trnka

Památka věrných zemřelých

Paul Claudel - sbírka Magnificat - vydal Vyšehrad v Praze r.1970

...První listopad, památka potopy ve tmě a mlze, kterou lze krájet jako chlébi

Ale v kostele ráno slavnost první třídy zpívána latinsky
v barvě zlaté a výročí Svatých všech,
Všech svatých do jednoho, na něž čekalo nebe, aby se rozzářilo, kdy obloha
naše tone v tannostech,

V tajemství nezbadatelném.

V chóru dopoledne přehlídka všech Svatých bez výjimky, a v hodině večerní

Nastolení smrti ve všech prostorách, zdvižení závěsu v barvě smuteční!

Všichni mrtví, vzpomínání i zapomínání vztupují s námi, zatím co zvonek
v dešti zní...

Strach, tíseň, břemeno hříchu na srdci a Poslední soud, jehož se obáváme,
Závavek agónie! - Čtu hodinky za mrtvé a brzo sám budu mrtev ...

N a š e z p r á v y :

v Paříži se stále něco děje, ale obyčejnému pařížanu nezbyvá mnoho času na různé sebeužitěčnější manifestace - tři události nemůžeme opomenout:

1. Francie ocenila umělecké z á s l u h y Pablo P i c a s s a a dokonce president G. Pompidou zahájil v Louvru výstavu španělského malíře a revolucionáře. Picasso slavil ve své vile na "rivieře" ve Valauris u Cannes právě 90 narozeniny. P. začal malovat ve 14 letech a kritika nemá j e d n o m y s l n ý názor na jeho dílo, ale jistě je tvurcem nových forem - jaké svět ještě neznal. Rovněž Barcelona a rodná Malaga jej vzpomínají. V "ružové" době r.1905 se scházel i s českými malíři v Paříži: s Brožíkem, Kupkou, Karsen a Šimou.
2. V pondělí, 25. října 1971 Paříž vítala L. Brežněva a na státních budovách vlály sovětské prapory. Deset tisíc policistů se starali o jeho bezpečnost a 50 osob různých národností franc. policie internovala na ostrově Korsice. Mezi nimi byli i tři Čechoslováci: Pavel Tigríd a dva univ. studenti. Policie měla nejvíc starosti z židovskými demonstranty. President G. Pompidou odvezl hosta Francie do královské residence v Trianonu a podepsal novou dohodu úzké spolupráce. KSP. nadšeně zdravili B. před radnicí a v muzeu Lenina ve 14 okrese. Poslední událostí socialisté získávají nové úspěchy a vavříny: bonnský kancléř W. Brandt obdržel Nobelovu cenu míru - marxista Pablo Neruda z Chile Nobelovou cenu za literaturu - a Maova China se stává členem Spojených Národů v N. Yorku. Zdá se, že svět se tento měsíc změnil k nepoznání, ale pro křesťana problém svobody člověka a víra v Boha se nedá vměstnat do vědeckého socialismu dneška, který nevěří, že existuje věčnost, duše a duchovní hodnoty... " G.H.
3. Dne 4. XI. 1971 - UNESCO - světová organizace výchovy se sídlem v Paříži slaví 25 let trvání a výročí zahájil znovu francouzský president. Katolická církev je aktivním členem Uneska a dokonce sám Papež měl se zúčastnit jubilejní slavnosti.

V říjnu nás žádal sv. Otec Pavel VI. abychom se zřekli jednoho oběda nebo večeře a obnos věnovali na zmírnění hladu a bídy milionů ubohých v Pakistanu - při mši svatě 9. X. v Paříži sbírkou jsme přispěli 227. Fr. - Náš skromný dar Misie poslala Charitě v Paříži, která jménem franc. katolíků odevzdala Charitě v Pakistanu 20 ambulačních vozů a několik tun léků.

Starosta města CERNAY a pořadatel. výbor zahájil 30. X. v ý s t a v u čs. uměleckých prací a sbírek 25 umělců. Výstavní katalog je možno objednat.

Le Maire de Cernay pres de Mulhouse et le Comité d'organisation nous invitent a l'Exposition d'art des artistes tcheco - slovaques. On peut demander le catalogue d'exposition. Le vernissage eu lieu le 30. X. 1971.

Akademický rok na CM. Fakultě v Litoměřicích byl zahájen v úterý 5. října mši svatou, celebrouval ji otec biskup Dr. Fr. Tomášek, knacléř CM. Bohoslovecké fakulty a v homilii zdůraznil potřebu duchovní formace kněze pro odpovědné úkoly současnosti. Děkanem je Spectabilis Dr. Jan Merell. Byl přítomen zástupce ministerstva kultury ČSR.

Doma pilně připravují v o l b y do zastupitelských sborů všech stupňů, které se mají konat 26. a 27. listopadu. V ústřední volební komisi národní fronty jsou členy i bezpartajní a zástupci církví. Za katol. Církev je členem kapitul. vikář J. Vrána a vyšehradský kanovník a ředitel Charity J. Mára. Ministr kultury si pozval katol. ordináře a biskupy a biskup Dr. Trochta, jménem všech, slíbil, že katolíci splní svou občanskou povinnost. ". neboť chtějí být konstruktivními budovateli našeho státu.. "

V Katol. Novinách vyšehrad. kanovník prof. Dr. J. Beneš chválí o b ě t a v o s t našich řeholních sester v Domovech České Katol. Charity. Rovněž poslanci a MNV. vyjadřují uznání a díky. Avšak u nás řeholní sestry vymírají a dosud neobdržely státní povolení k přípravě svého řeholního dorostu. V Polsku i v Maďarsku mají řeholní společnosti plnou svobodu se rozvíjet. Kdy se pochopí u nás jejich poslání lásky?

Z Čech přišla velmi smutná z p r á v a , že Bohuslav R E Y N E K, překladatel, malíř, básník a hlavně hodný člověk zemřel 28. září t. r. ve věku 79 let. Byl slavně pohřben z kostela sv. Kříže na hřbitově v Petrkově. Zemřelý byl přítelem Bernanose.

Milí krajané, - díky naší Misii a Otci Bernáčkovi i já se pokládám za člena veliké rodiny čtenářů "Oběžníku". Jsem ráda, že zde ve Francii máme tento skromný "trait d'union", který zvláště nám m i m o Paříž občas připomene naši duchovní rodinu, bratři a sester v Kristu. Závidím Vám v Paříži, že se můžete modlit a zpívat česky při mši svaté a že slyšíte česky Slovo Boží a dokonce máte zajímavé přednášky - proto si vaďte tak veliké duchovní možnosti...

Vlastně bych se měla představit. Jsem řeholní s e s t r a Společnosti Dcer sv. Pavla. S některými krajanami z Paříže jsem se setkala na pouti v Římě v r.1963. Naše Společnost se věnuje š í ř e n í Božího Slova a křesťanského života tiskem a všemi sdělovacími prostředky. Ve Francii pracujeme hlavně v oboru knih - máme vlastní edici, samy tiskneme a expedujeme. Máme knihkupectví a rovněž seznamujeme veřejnost návštěvou rodin, výstavkami a prodejem knih i na kempingách a rekreačních místech. Každý by měl mít možnost lehce a lacině se setkat s katolickým tiskem a opatřit si jej.

Katolíci by měli více č í s t a p o d p o r o v a t s v ů j tisk. Protestanté se živí Písmem svatým, Mohamedáni čtou Korán, dnešní Číňané zpaněťují recitují myšlenky Mao a kdo z nás č e t l celé Písmo svaté? Ale č e t b a n e s t a ů í a Evangelium má vést náš život...podívejte se do Vaší knihovny a nemáte-li základní duchovní knihy tak si je obstarajte. Ve Francii máme veliké možnosti výběru katol.literatury.

S touto pobídkou končím a srdečně Vás všechny pozdravuji z našeho domu v Lyonu.
Nechť Vám Bůh všem žehná !

Vaše sestra Ludmila faP.

Důstojný pane,

obdržel jsem Váš "Oběžník" již po druhé, velmi se mi obsahem líbí a dovoluji si Vám zaslat 10.Fr jako předplatné. Jsem rád, že v Paříži existuje něco co může, alespoň částečně sjednotit a shromáždit naše lidi různých názorů...

Se srdečným pozdravením Vás

H. I. - Paříž

Milý Otče,

Jsem rád, že uveřejňujete v OBĚŽNÍKU dopisy krajanů a budu rád, uveřejníte-li také můj... Je naší povinností poděkovat Vám i Otci Parolkovi za bohatou činnost v rámci České katolické missie v Paříži.

Tedy děkujeme Vám za české mše svaté a Slovo Boží; zvláště jsme mysleli na domov při krásné mši s v a t o v á c l a v s k é; za zajímavou přednášku vážené krajaneky paní Marie Bělehrádkové o sv. Václavu; za naši svatou a skázaním Msgra Kervelec k v ý r o č í 28.října 1918 a nesmíme zapomenout poděkovat našim ženám za pravidelné a bohaté pohošťování po mších svatých ve farním sále...hluboce si vážíme Vaši záslužnou práci, protože je v celé Francii, ovšem zvláště v Paříži, mimořádně důležitá pro nás všechny...
Vám oddaný

J. T.

Milý Otče Škarvado,

děkuji Vám vřele za Vaše úvahy o svátcích Všech svatých nám pařížským krajanům - z iniciativy našeho faráře P. A. Bernáčka.

Vaše meditace na základě sv. písmen jistě budou podnětem k dalšímu přemýšlení a jsou nám všem velikým obohacením. Hodnoty duchovní jsou zvláště nám starším krajanům velikou oporou k překonání nesnází v narušeném světě za nynějších poměrů světového politického vývoje ...

Se srdečnými pozdravy a přáním úspěchu ve Vaší práci za nás pařížské

Marie Bělehrádková

...čekáme také na Vaše dopisy!

Naši n e m o c n í : krajan J. Ševčík, po těžké operaci je v domácí ošetření

krajan J. Hrdlička, po těžkém úrazu se léčí v nemocnici ve

Srdečně je zdravíme a přejeme jim ry š e u z d r a v e n í ! Versailles

Hlaste nám nemocné krajanů za účelem návštěvy a případné pomoci. Rovněž se hlaste k přípravě na přijetí svátostí k ř t u a manželství. Před každou naší mší svatou je možnost ke sv. zpovědi.

V neděli 28. listopadu začíná doba a d v e n t n í . Církev nás volá na d u c h o v n í přípravu na v á n o c e . Jak se připravíte! Dejme Bohu celý náš život, aby naše plány a myšlenky se kryly s Božími!

Z v e m e V á s : v sobotu 20.XI. mše svatá v 17.30. a po ni přednáška o slavném vlastenci Karlu Havlíčku Borovském, kterou přednese paní M. Bělěhradková, známá sokolská pracovníce.
v sobotu 27.XI. na PLES, začátek v 21 hod. v Hotel Moderne, 8bis, place de la République, Paris XIe - pořádá Sdružení Ča. Dobrovolníků ve Francii.

v sobotu 4.XII. mše svatá v 17.30 a po ni přednáška pána prof. Dr. J. Šnejdárka, známého historika na téma: č e s k á historiografie ve 20 století /ruzná pojetí českých a čs. dějin/

Nezapomeňte na svátek sv. Mikuláše 6.XII. a Neposkvrněného Početí P. Marie 8.XII.
V á n o č n í m š i s v a t c u s e zpěvem koled budeme slavit na Hod Vánoční 25.XII. v 16 h.

Pařížská mincovna požádala našeho krajana akad. malíře Jiřího HEJNU, který žije v Paříži, aby vytvořil serii modelovaných reliéfů, podle nichž jsou postupně vydávány umělecké medaile. Vytvárník si zvolil především náměty z Bible.

V letošním světovém výročí pražských astronomů rudolfinské doby vychází nyní v Monnaie de Paris medaile Jiřího Hejny, reliéfní kompozice, v níž je ústředním motivem portrét slavného hvězdáře Tycho de Brahe/1546-1601/. Druhá strana medaile sochařsky znázorňuje imponující gotickou architekturu Týnského chrámu, kde je jeho hrobka.

Medaile malíře Hejny mají vysokou uměleckou a sběratelskou hodnotu, jsou raženy ve zlatě, pozlaceném stříbře a bronzu a jejich cena je dostupná každému. Zájemci o Pragensia si mohou objednat medaili Tycho de Brahe/OG.M.4227 / v L'Hotel des Monnaies, 11, Quai de Conti, Paris 6e.

Naše Missie děkuje za krásný obraz sv. Václava, který nám věnoval do kostela náš krajana pán Jiří Hejna, bude vystaven na oltáři na 28. září a 28. října, dny nám všem drahé.

Z Říma jsme obdrželi několik krásných knížek. Křesťanská Akademie, Via Concordia 1. I. 00185 ROMA - zašle na požádání seznam vydaných knih a při odběru tří novinek dává 50 % slevy. - Věnujte k vánocem krásnou českou knihu a Nový Zákon.

V Paříži v édition Grasset vyšla nedávno knížka: Co v ě ř í m Jean Guittone, člena Francouzské Akademie. Guittone nebyl vychován nábožensky, ale laickou školou a přes modernismus Loisyho a pozitivismus si proklestil cestu ke katolickému Cedu. Je přítel papeže Pavla VI. a přednáší na pařížské Sorboně. Můžete - li, obstarajte si ji. Autor v několika kapitolách pojednává o "současné krizi katolické víry".

Nedávno vyšla v Kanadě - francouzsky - životopis svatých Cyrila a Metoděje. Knížku napsal známý církevní historik a profesor na CM. teologické fakultě v Praze-Litoměřicích: Dr. Václav B a r t ů n ě k . Vřele doporučujeme a můžete lacino patřit.

z m ě n a a d ř e s y: Ordinariát pařížské arcidiecéze jmenoval Otce Bernáčka pomocným knězem při franc. farnosti sv. Mikuláše /de St. Nicola des Champs /49, Rue de Turbigo, Paris 5e - tel. 272-92-54 - Metro:Réaumur. nebo Arts et Metiers. Česká katol. Missie se stěhuje na novou adresu od 15.XI. - české bohoslužby budou dále v St. Germain l'Auxerrois. Missie děkuje krajanům Skrhákovi a Fomelovi za vydatnou pomoc při úpravě bytu.

Bulletin de la Mission catholique tchèque / O b ě ž n í k /
No. 11. novembre 1971 - périodique approuvé - abonnement : 6.-Fr
siège: 49, rue de Turbigo, - Paris 5 - tel. 272.92.54

La Mission est responsable pour l'édition du Bulletin.

Credit Lyonnais, 43, rue de Rivoli, Paris 1er - N° 7958 L -